

KIEŚCIEN (5) *sb m*

Teksty nie oznaczają é (Cn oba e jasne).

sg A kieścień (1). ◇ I kieścieni(e)m (2). ◇ pl A kieścienie (1). ◇ I kieścieńmi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

*Rodzaj broni w postaci kołczastej kuli metalowej lub kościanej, przywiązanej rzemieniem lub łańcuchem do drewnianej rękojeści, służącej też do bicia; caestus plumbo illigati, sculponeae Cn (5) : Miał ná łobie Kniáz wielki terlik Złotogłowowy/ kieścień zá páfem złotem obłożony *BielKron* 435; *ModrzBaz* 118.*

*W połączeniach szeregowych (2): Náwykłem Paeonowie iák broń powracáią/ Iáko Máfságetowie włóczniámi ftrzeláią. Iák Sármátá kieścieniem/ kořá Wołoch śiecze/ Tátáryzn iák łuk ciąguie/ [...] Iáko Báleárowie procámi macháią *ModrzBaz* 111; *BielSpr* 66.*

*Szereg: »kieścień albo knucie« (1): kogo by po pierwfzey godzinie náležli wádzá/ á kieścieńmi álbo knuczým bijá. *BielKron* 430.*

KW